

7) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring i Lov af 12te April 1889 om Hundeafgiften samt om Straf og Erstatning for Skade forårsaget af Hunde.

Mødet hævet Kl. 3. 20'.

98de Møde.

Mandag den 19de Marts, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget ved tredie Behandling, findes i Tillæg C.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Den Gang nærværende Lovforslag i sin Tid blev indbragt her i Tinget af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) og mig i Forening, var det jo saaledes — det gaar jeg ud fra som ganske selvfølgelig — at de Forandringer, som Lovforslaget gik ud paa at indføre i de bestaaende Regler med Hensyn til Inddrivelsen af Alimentsbidrag, væsentlig vare baserede paa de Erfaringer, som baade det ærede Medlem og jeg som Sogneraadsformænd have haft Lejlighed til at indhøste om de mange Besværligheder, den nuværende Forretningsgang medfører for Sogneraadet. Jeg tror at turde sige, at ogsaa det Udvalg, som i forrige Rigsdagssamling havde Lovforslaget til Behandling, under sin Behandling af Lovforslaget væsentlig saa Sagen ud fra

det samme Synspunkt, saa at det væsentlige var Bestræbelsen for at gøre Forretningsgangen mindre kompliceret. Dermed skal nu ingenlunde være sagt, at Udvalget ikke ogsaa saa paa den anden Side af Sagen, ikke ogsaa var klar over, at det samtidig gælder om, at de Politimestre, hvem det herefter skulde paahvile at faa Alimentsbidragene inddrevne, ikke fik større Vanskeligheder og en mere kompliceret Forretningsgang end højst nødvendig. Jeg tror at turde sige, at det lykkes Udvalget baade at simplificere Sagen meget for Sogneraadens Vedkommende og at undgaa at besværliggøre den i nogen nævneværdig Grad for Politimestrene. Nu har jeg ganske vist set, at det Udvalg, som i indeværende Samling i Landstinget har haft Lovforslaget til Behandling, i sin Betænkning har slaaet fast, at den Ordning, som nu foreligger her, og som væsentlig er den samme, som den, der foreligger i Folketinget, saaledes som det i Fjor var vedtaget og i Aar ganske uforandret blev vedtaget, vilde medføre et ganske betydeligt forøget Arbejde for Politimestrene. Jeg har set, at Ordføreren for Landstingets Udvalg, som jo selv er Politimester, den Gang Sagen var til 2den Behandling, har gjort et Regnestykke op, hvori han kommer til det Resultat, at for den Jurisdiktion, som han har, og hvor man har mellem 4—500 Alimentsager, skulde medføre en saa forøget Korrespondance, at Forøgelsen af Portoudgifter alene vilde beløbe sig til saadan noget som en 250 Kr. Jeg vil tilstaa, at jeg ikke kan regne efter, hvorledes Ordføreren i Landstinget er kommen til et saadant Resultat. Regne vi med Middeltallet, altsaa 450 Sager, saa vil det jo dreje sig om saadant noget som 6 eller 7 Skrivelser med 8-Øres Frimærker mere i hver Alimentsager, og det har ikke været mig muligt at finde, hvorledes de 6—7 Skrivelser fremkomme, som skulde være en Følge af det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, og som vi i sin Tid havde sendt op til Landstinget. Maa jeg kortelig nævne, hvordan Forretningsgangen er for Tiden efter den gældende Lov? Naar Moderen har henvendt sig til Politimesteren, skal denne henvende sig til Sogneraadet i den Kommune, hvor Faderen opholder sig. Nu gaar jeg ud fra, hvad der er det normale, thi ved alle Undtagelser er det umuligt at give bestemte Tal for, hvor mange Skrivelser det vil blive. Men holde vi os til det normale, til, hvorledes det i Reglen gaar, vil der, naar Politimesteren har skrevet til Sogneraadet for